

PODPALIĆ (7) *vb pf*

o jasne, a pochylone.

inf podpalić (1). ◇ *fut* 1 sg podpālę (2). ◇ 3 sg podpáli (1). ◇ *praet* 3 pl m pers podpālili (1). ◇ *plusq* 3 sg m był podpálił (1). ◇ *con* 2 sg m byś podpálił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zapalić ogień; incendere, succendere Vulg; calefacere Calep (7) : Einheiffen. Podpalić/ et ogień nąłozyc. Calefacere. *Calag* 150b.

Przen (2) :

podpalić czego (1): Bo iefli koleryk/ nie dáyże mu pokármow gorących/ [...] bobyś iefzcze bárziew podpalił onego gorącego przirodzenia iego. *RejZwierc* 6v.

a) *Wzbudzić miłość [kogo czym]* (1) : Lecz miłość dwie pochodni w oczu iéy zápali/ Którémi Bogá [Marsa] wnetże/ kiedy chce podpali. *PudłFr* 69.

a. *Wzniecić pożar* (4) :

podpalić co (3): Wnet obtoczywłzy onę wieżę/ podpaliłi [!] ią/ y vczynili że dymem y ogniem tyfiąc ludzi zginęło *Leop Iudic* 9/49, *Is* 27/4, *2.Mach* 8/33.

Zwrot: »podpalić ogień« (1): Y poborzę Patros/ á podpālę ogień [*dabo ignem*] w Zoán *BibRadz Ez* 30/14.

Synonimy: podniecić, podżec.

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.

Cf **PODPALENIE, PODPALONY**

KWysz